

URZĄD MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
Biuro Stołecznego Konserwatora Zabytków

ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa, tel. 22 443 36 40, 22 443 36 41, 22 443 36 77, faks 22 443 36 42
zabytki@um.warszawa.pl, www.um.warszawa.pl

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI	
Przydział	060
Data	15.06.2011
Zal.	
Teczka	
Sprawa	

1

PAN
DRZEWICKI
17.06.11

Warszawa, 08. CZE 2011

Pan Zbigniew Drzewicki
Dyrektor Departamentu Gospodarczego NIK
Ul. Filtrowa 57
02-056 Warszawa

KZ-SIV-ASZ-4120-90-2-11

P. DUR - A. KOZUCHOWSKI
P. NAW. D. KATK
2011-06-10

Dotyczy: zaleceń konserwatorskich w sprawie remontu elewacji budynku przy ul. Filtrowej 57 w Warszawie (wniosek z dnia 29.04.2011r., data wpływu: 29.04.2011r.)

Przedmiotowy obiekt usytuowany jest w granicach obszaru „Kolonii Staszica”, wpisanej do rejestru zabytków pod nr A-1536, decyzją z dnia 20.12.1993r., gdzie prawnej ochronie konserwatorskiej podlega historyczny układ przestrzenno-architektoniczny (wraz z zielenią) oraz bryła zewnętrzna budynków (w tym kubatura, wysokość, kompozycja i stylistyka).

Stołeczny Konserwator Zabytków działając na podstawie art. 27 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zm.) wydaje następujące zalecenia konserwatorskie:

Omawiany budynek został wzniesiony w 1938r., wg projektu Antoniego Dygata – jako siedziba Urzędu Województwa Warszawskiego, na rzucie litery H – z dziedzińcem przednim otwartym ku ulicy Filtrowej i tylnym – od strony ul. Ładysława z Gielniowa. Całość posiada monumentalną, silnie historyzującą bryłę, nawiązującą układem do barokowych pałaców magnackich. Budynek posiada trzy piętra, ostatnią kondygnację oddziela wydatny, gzyms kostkowy, poniżej którego elewacje rozczłonkowano boniowanymi pilastrami. Od strony ulicy Władysława z Gielniowa – dobudowano w latach 60-tych XXw. modernistyczny blok – zamykający i przestaniający tylny dziedziniec.

Na podstawie oględzin w terenie można stwierdzić, iż elewacje omawianego gmachu znajdują się w stanie ogólnym dostatecznie dobrym (ich remont przeprowadzono na przestrzeni ostatnich 15 lat). Wykonano również izolacje. Sygnalizowane problemy dotyczą miejscowych spękań i odspojeń fragmentów tynków i elementów detalu architektonicznego, naprawianych w trybie awaryjnym. Większy ubytek tynków jest aktualnie widoczny ponad oknem górnej kondygnacji części środkowej budynku od strony dziedzińca. Ponadto, w elewacji od strony ulicy L. Krzywickiego – w obrębie pilastrów – widoczne są miejscowe wysolenia. Należy przypuszczać, iż aktualne uszkodzenia są wynikiem zastosowania podczas prac remontowych tynków o zbyt dużej zawartości cementu, co powoduje odparzanie kolejnych warstw. W ramach planowanego kompleksowego remontu elewacji zabytkowego gmachu – zaleca się zatem skucie istniejących wierzchnich, wtórnych warstw tynkarskich, ustalenie składu i struktury tynków pierwotnych, a następnie ich odtworzenie, z uwzględnieniem oryginalnej kolorystyki. W razie stwierdzenia zawilgocień – wskazane byłoby użycie tynków renowacyjnych.

Należy również wyjaśnić, iż ochronie konserwatorskiej podlega układ i kompozycja elewacji ww budynku, stanowiących zamkniętą całość architektoniczną, o wartości zabytkowej, a także zachowane elementy historycznego wystroju, będące świadectwem rozwiązań architektonicznych typowych dla okresu międzywojennego. Z ww względów wszelkie remonty i modernizacje omawianego obiektu powinny mieć na względzie zachowanie i właściwe wyeksponowanie ww elementów. Z uwagi na powyższe – Stołeczny Konserwator

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Departament Gospodarczy
Data wpływu: 15.06.2011
Nr sprawy: 1090/11

Zabytków wyklucza możliwość ocieplania budynku z użyciem zewnętrznych warstw izolacyjnych z jednoczesnym odtwarzaniem w ww materiale detali architektonicznych (np. gzymsów). Powyższe działanie jest sprzeczne z praktyką konserwatorską, gdyż wiąże się z utratą autentyzmu – oryginalnej substancji –stanowiącej największą wartość zabytku.

Ze względów konserwatorskich, istnieje możliwość wykonania izolacji budynku historycznego od wewnątrz, z użyciem płyt klimatycznych (wykonanych z silikatu wapiennego na bazie mineralnej). Płyty tego rodzaju, dzięki specjalnej strukturze, posiadają wysokie właściwości termoizolacyjne oraz paroprzepuszczalne i nie powodują ryzyka gromadzenia się nadmiernej wilgoci (zagrzybienia muru). Należy przy tym zaznaczyć, iż zastosowanie ww płyt klimatycznych nie może powodować naruszenia elementów oryginalnego wystroju i dekoracji wnętrz budynku.

Do rozważenia pozostaje również możliwość wykonania tynków o właściwościach termoizolacyjnych.

Stołeczny Konserwator Zabytków zwraca jednak uwagę iż omawiany budynek – wzniesiony w technologii tradycyjnej i odznaczający się monumentalną architekturą - posiada mury znacznej grubości, zapewniające właściwe parametry izolacyjno-ciepłe, co poddaje w wątpliwość konieczność stosowania dodatkowego ocieplenia.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z przepisami art. 36 ww ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, podejmowanie działań, które mogłyby prowadzić do zmiany wyglądu zabytku, wymaga pozwolenia konserwatora zabytków. Wniosek o wydanie pozwolenia powinien spełniać wymagania zawarte w rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru (Dz. U. Nr 150, poz. 1579).

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA STOLECZNEGO KONSERWATORA
ZABYTKÓW
Piotr Brabander
Piotr Brabander

Otrzymują:

- ① adresat
2. a/a

Do wiadomości:

1. Wydział Architektury i Budownictwa dla dzielnicy Ochota